

РЕШЕНИЕ

№ 19267

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **8506** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена от С. Ц. В., ЕГН [ЕГН], [населено място], Столична община, против решение № ПИ-240/24.07.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., при заместване, с което е оставена без уважение жалбата му против протокол за извършен опис с изх. № С250022-028-0002076/02.07.2025 г. /Опис/ на главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – Б..

Жалбоподателят, действащ чрез адв. В. П. и адв. Е. П., поддържа, че решение № ПИ-240/24.07.2025 г. е неправилно, тъй като не е отчетено обстоятелството, че Описът е несъответен на изискванията на чл. 233, ал. 2, т. 3 и т. 4 ДОПК. Поддържа се, че не става ясно кои конкретни имоти са описани, тъй като липсват техните адреси, граници и „други белези“. Твърди се, че липсата на вписана временна оценка в Описа е пречка същата да бъде оспорена, както и прави непредвидимо определянето на „начална цена“ при публична продажба. Иска се отмяна на оспорваното решение и присъждане на направените разноски.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С., чрез упълномощен процесуален представител, оспорва жалбата като поддържа мотивите към обжалваното решение. Претендира се присъждане разноски като юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на оспорването съдът намира, че е сезиран с редовна жалба, подадена от надлежна страна по чл. 268, ал. 1 ДОПК против годен за оспорване акт по чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК. Седемдневният срок по чл. 268, ал. 1 ДОПК е спазен, доколкото жалбата е подадена чрез ССЕВ на 08.08.2025 г. при съобщаване на акта на 04.08.2025 г. /л. 20/. С оглед предмета на

оспорване и постоянния адрес на жалбоподателя, спорът е родово и местно подсъден на този съд на основание чл. 268, ал. 1 ДОПК. До приключването на делото не се установиха отрицателни процесуални предпоставки за решаването му по същество.

Воден от горното и след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, Административен съд София-град, I отделение, 4 състав, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е длъжник по изп. дело № 22100004504/2022 г. по описа ТД на НАП – С. с размер на дълга 137 812,95 лв. към 17.07.2025 г.

В хода на изпълнителното дело е издадено ПНОМ № 220022-022-0028506/09.05.2022 г. от гл. съдебен изпълнител П. С. при ТД на НАП – С., с което са възбрани собствените на длъжника имоти с кадастрални идентификатори 62102.501.147, 62102.501.147.1 и 62102.501.147.3 по КККР на [населено място], [община], одобрени със заповед № РД-18-77/20.10.2009 г. /л. 28/. Постановлението е съобщено на длъжника на 09.05.2022 г. /л. 29/ и като необжалвано по реда на чл. 266 ДОПК е влязло в сила на 16.05.2022 г.

Във връзка с наложените възбрани спрямо имоти, намиращи се на територията на ТД на НАП – Б., е заявено на 03.06.2025 г. извършване на 03.07.2025 г. опис на имотите при условията на чл. 220, ал. 2 ДОПК – по делегация /л. 39/. Окомплектованата заявка е изпратена до директора на Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - Б. с писмо изх. № ВК-22-2949/05.06.2025 г. на зам. директора на Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. /л. 41/.

Заявката е изпълнена чрез съставяне на процесния Опис изх. № С250022-028-0002076/02.07.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител Р. А. в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – Б.. Описът е извършен в присъствието на жалбоподателя - длъжник след неговото предварително уведомяване.

Съдържанието на описа включва изпълнителните основания по делото, мястото на извършване и описание на имотите, което включва едновременно описание по кадастрални данни, устройствено планиране, титул за собственост /л. 31/ и физическо състояние и изпълнение на терена (двор), сградите, подобренията в имота и сградите, инсталациите, текущи строителни работи и др.

В Описа не е посочена временна оценка на имотите, но е приложено удостоверение № УД001019/13.05.2025 г. при [община], в което са посочени данъчните оценки на имотите – 5941,10 лв. за имот 62102.501.147; 580,30 лв. за имот 62102.501.147.1 и 366,50 лв. за имот 62102.501.147.3 или общо 6887,90 лв.

Описът е подписан без възражения от длъжника. Връчен е на 03.07.2025 г. и е обжалван от същия с жалба от 11.07.2025 г. /л. 21/ по реда на чл. 266, ал. 1 ДОПК с доводи, свързани с правомерността на извършените при делегация действия, непълнота на описанието на имотите и липсата на изрично посочена временна оценка на описаното.

С обжалваното решение № ПИ-240/24.07.2025 г. на директора на ТД на НАП – С. жалбата е разгледана по същество като е оставена без уважение. Описът по делегация е приет за правомерен и надлежно учреден, доколкото чрез същия не се променя началната териториална компетентност на ТД на НАП – С., определена от постоянния адрес на длъжника, съгласно чл. 220 във вр. с чл. 8, ал. 1, т. 1 ДОПК.

Отхвърлени са възраженията за непълно описание на имотите. Прието е, че Описът съдържа всички индивидуализиращи белези като урегулиран поземлен имот, обект на вписан акт за собственост и при отбелязване на относимите към оценяването му фактори.

Отхвърлено е и искането за отмяна на Описа, поради липса на посочена временна оценка. Посочено е, че пропускът не е съществен, тъй като е известна стойността на придобиване на имотите от длъжника към 16.10.2020 г. /л. 31/, както и общата им данъчната им оценка към

момента на издаване на Описа и към момента на тяхната възбрана. Посочено е, че липсата на временна оценка не влияе върху правата на длъжника, тъй като същата не е окончателна и сама по себе си не подлежи на оспорване.

Въз основа на горната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспорваното решение е издадено от компетентен орган по чл. 266, ал. 1 ДОПК, а именно от директор на териториално компетентната по арг. от чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК ТД на НАП – С., при условията на заместване съгласно заповед № ЗЦУ-ОПР-22/17.10.2024 г. на изпълнителния директор на НАП /л. 83/. Със същото е разгледана жалба против акт на публичен изпълнител при ТД на НАП – Б., издаден при условията на чл. 220, ал. 2 ДОПК.

Издаването на Описа при условията на необходимост по см. на чл. 220, ал. 2 ДОПК /делегация; сътрудничество; поръчка/ не е основание за промяна в компетентността относно образуваното изпълнително дело при ТД на НАП – С., поради което ответникът е в правомощието си да осъществи административен контрол върху обжалвания Опис като издаден от публичен изпълнител при ТД на НАП – Б..

Решението е в изискуемата от закона писмена форма и е надлежно мотивирано, посочени са фактическите и правните основания за издаването му. Не се установява при издаването на акта да са били нарушени административнопроизводствените правила и реда по чл. 266 и чл. 267 ДОПК. По отношение оспорената процесуална и материалната законосъобразност на акта, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 220, ал. 2 ДОПК, публичният изпълнител при необходимост може да препрати изпълнителното дело за извършване на изпълнителни действия на друг публичен изпълнител. В този случай публичният изпълнител указва действието и срока за извършването му. След извършване на съответното действие публичният изпълнител връща изпълнителното дело.

Съгласно чл. 233, ал. 1 ДОПК, ако вземането не е било обезпечено или вещта не е била описана в съобщението за налагане на запора или възбраната, изпълнението се извършва чрез опис. Публичният изпълнител насрочва времето за извършване на опис.

С оглед местонахождението на територията на [община] на възбранените, но не описани имоти с ПНОМ № 220022-022-0028506/09.05.2022 г., издадено от гл. съдебен изпълнител П. С. при ТД на НАП – С., съдът намира за доказана необходимостта по см. на чл. 220, ал. 2 ДОПК за препращане за извършване на оглед и опис на тези имоти към публичен изпълнител при ТД на НАП – Б.. В този смисъл, заявеното от гл. съдебен изпълнител при ТД на НАП – С. и оказаното от гл. съдебен изпълнител при ТД на НАП – Б. административно сътрудничество е оправдано за целите на бързото и икономично провеждане на изпълнителното производство.

В този смисъл следва изцяло да се подкрепят изводите на ответника, че Описът по делегация е надлежно заявен и процесуално съответен на закона.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя относно изводите му за съответствие на Описа с изискванията на чл. 233, ал. 2 ДОПК.

Съгласно чл. 233, ал. 2 ДОПК, описът трябва да съдържа: 1. изпълнителното основание; 2. мястото, където се извършва; 3. подробно описание на вещта; 4. оценката на вещта; 5. възраженията на длъжника и заявените от трети лица права върху описаната вещ; 6. подписите на публичния изпълнител, на задълженото лице и на третите лица, когато те имат заявени права върху описаната вещ.

Видно от съдържание на Описа, същият съдържа изискуемите реквизити, с изключение на оценка на имотите.

Доколкото решаващият орган е зачел и изследвал съдържанието на оспорвания Опис, съгласно посочената по-горе норма, съдът намира за обосновани изводите му, с които е отхвърлил

възраженията за липса на подробно описание по см. на чл. 233, ал. 2, т. 4 ДОПК.

Жалбоподателят поддържа, че в описа не става ясно кои конкретни имоти са описани, тъй като липсват техните адреси, граници и „други белези“, но това възражение от една страна е в очевидно противоречие с пълноценната кадастрална и устройствена индивидуализация на имотите, а от друга е напълно формално по отношение на „други белези“. Доколкото жалбоподателят не сочи кои „белези“ биха изпълнили изискването за пълноценно описание на имотите, респ. съдът не може да се произнесе по липсващи доводи, то приема, че описанието на имотите по кадастрални данни, устройствено планиране, титул за собственост /л. 31/ и физическо състояние и изпълнение на терена, е достатъчно подробно в случая.

Що се касае до липсата на вписана временна оценка в Описа, респ. за възражението, че липсата ѝ е пречка същата да бъде оспорена, според съда липсата на оценка на имотите не е съществен порок, обуславящ отмяната на Описа.

На първо място, по арг. от по силното основание, след като окончателната оценка по чл. 235, ал. 2 във вр. ал. 5 ДОПК не подлежи на обжалване, така и временната оценка по чл. 233, ал. 5 ДОПК не може да подлежи на обжалване. В този смисъл липсата на временна оценка не може да се свързва с легитимно възражение за нейното оспорване, респ. изменение в хода на контролно или съдебно производство.

На второ място, съгласно чл. 233, ал. 5 ДОПК, ако е невъзможно оценяването на вещта в момента на описа, вписват се временна оценка въз основа на данни на длъжника за покупната ѝ цена, ценова информация, с която разполага органът по ал. 1, и други данни за вещта. След като в момента на описа имотите не са оценени по реда на чл. 235 ДОПК, временната оценка се извежда от събраните до този момент от публичния изпълнител данни, които в случая са както актуално удостоверение за данъчна оценка, така и данните за неотдалечена във времето покупната цена. Следователно за длъжника не е налице каквато ѝ да неяснота при какви възможни диапазони на оценка на имотите, същите се описват.

На следващо място, преценката за обезпеченост на дълга е функция от окончателната оценка по чл. 235, ал. 2 ДОПК, а не от временната такава, доколкото последната няма и по естеството си не може да бъде сигурна величина, която да отразява пазарната стойност на възбранените имоти.

Предвид изложеното, съдът намира подадената жалба за неоснователна, и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и предвид направеното искане за присъждане на разноски от ответната страна, съдът като не отчита наличие на фактическа и правна сложност на делото, и същото няма материален интерес, намира, че следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер 100 евро. Разноските са дължими на основание чл. 143, ал. 3 АПК във вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. § 2 ДР на ДОПК, доколкото въпросът за разноските в настоящото производство е неуреден в ДОПК - настоящото производство е различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1 ДОПК е неприложима.

Водим от горното и на основание чл. 268 ДОПК, Административен съд София-град, I отделение,
4 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ц. В., ЕГН [ЕГН], против решение № ПИ-240/24.07.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С..

ОСЪЖДА С. Ц. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер 100 евро, представляващи разноси за юрисконсултско възнаграждение по адм. дело № 8506/2025 г. по описа на Административен съд София - град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на осн. чл. 268, ал. 2 ДОПК.
Препис на решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: